

ת"פ 28132/05 - מדינת ישראל נגד אילן הלוי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 20-05-28132 מדינת ישראל נ' הלוי
תיק חיזוני: 437555/2018

בפני כבוד השופטת אליאנה דניאל
המשימה מדינת ישראל
נגד אילן הלוי
הנאשם

החלטה

בפני בקשה הנאשם להפרדת האישום החמישי מכתב האישום וייחוד הדיון הקבוע ליום 14.2.21 לשם שמייעת הראיות שענין באישום זה, ולחילופין קבלת הودאת הנאשם באישום זה וגזרת דיןו בנפרד.

כתב האישום שהוגשו כנגד הנאשם

יאמר תחילה, בטענה, כי כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירות של טיפול רפואי רשלני בילדים, בニיגוד לסעיף 338(א)(7) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בהיותו רופא נשים ובعلיו של מתחם לידה שאינו מוסד רפואי מוכר, שיבוש מהלכי משפט בニיגוד לסעיף 244 בחוק, הפרת הוראה חוקית בニיגוד לסעיף 287(א) בחוק, ועוד.

עוד יאמր כבר עתה, כי במסגרת טענות מקדמות אותן טען בין היתר כי עסוקין בתיק תקדים, במסגרתו הוא על בית המשפט להכריע גם בשאלת חוקיותם של מרכז לידה, ובשאלת הגדרתו של טיפול רפואי במסגרת לידה.

כתב האישום הוגש בחודש Mai 2020, ובחודש נובמבר אותה שנה הוגש כתב אישום נוסף כנגד הנאשם, המיחס לו ריבוי עבירות של הפרת הוראה חוקית, בכך שחרף התלית רשיונו כרופא וצו הפסקה منهלי, טיפול בילדים במסגרת המרכז.

בדיון שהתקיים בפני ביום 1.12.20, לאחר דיון מחוץ לפרוטוקול הסכימים הנאים באמצעות בא כוחו לצירוף כתב האישום הנוסף לכתב האישום המקורי, בבקשת המשימה. ב"כ הנאשם הצהיר לפרוטוקול כי הוא שומר על זכותו לטעון כנגד תנאים מגבלים שהוושטו על הנאשם בשל התיק הנוסף.

בקשות הנאשם

עמוד 1

כאמור בראשית הדברים, מבקש הנאשם כתעת להורות על הפרדת האישום החמשי בכתב האישום המתוון - הוא האישום שהתווסף עקב תיקון כתב האישום, ומשמעות הריאות בעניינו במועד הדיון הקרוב בನפרד. לחילופין, עותר ב"כ הנאשם כי ניתן לנאים להודאות בעבודות האישום החמשי וכי דיינו יגזר - תוך שהוא מבהיר כי לאחר מכן יש הנאשם ערעור על פסק הדיון ובקשה לחזרה מהודאה.

לטענת הנאשם, במסגרת הליך המ"ת בתיק הנוסף הוא הורחק ממוקם מגוריו. בבקשת צוין כי חזר בו מעורר שהגיש על החלטה זו.

נטען כי השאלה האם הפר הנאשם הוראה חוקית, כמתואר באישום החמשי, טרם הוכרעה על ידי בית משפט זה ועל ידו בית המשפט העליון, ומשמעות הדבר כי עד ההכרעה בסוגיה נוגש הנאשם נוכח הטלת תנאים מגבלים עליו בהליך המ"ת, ונפגעות זכויותיו.

לפיכך, מבקש הוא כאמור כי יוכרע האישום החמשי באופן מיידי ובמנוחה מהאישומים האחרים, ולהילופין - להודות במיוחדו במסגרת אישום זה, על מנת שיבוטלו התנאים שהושטו עליו במסגרת התקיק הנוסף.

תגובה המאשימה

המאשימה מתנגדת לבקשתו על שני ראשי, וטוונת כי למעשה מבקש הנאשם לחזור בו משתי הסכומות שניתנו על ידו - הן ביום 20.12.2021 בפני, במסגרת איחוד כתבי האישום, והן בפני בית המשפט המחוזי ביום 21.1.2021, עת חזר בו מהערר אותו הגיע נוכח התנאים המגבילים שהושטו עליו.

נטען כי הנאשם מבקש לחזור בו מהתנאים אלו גם שלא חל כל שינוי הצדיק לעשות כן, ובענין זה הוטעם כי הסכמתו לאיחוד כתבי האישום ניתנה לאחר שהושטו עליו התנאים המגבילים בגין התקיק הנוסף, קרי - הוא היה מודע לכך.

המאשימה מוסיפה ומפרטת כי בית המשפט המחוזי קבע כי הנאשם י רשאי לפנות בבקשתה לעזין חוזר תוך פרק זמן סביר, וכי עוד באותו יום בו הסכים הנאשם למחיקת הערר, הוגשה הבקשה הנוכחית. לפיכך, נטען כי בדרך לא מקובלת מנסה הנאשם לשנות את מצבו, כפי ששוווקף לו ע"י בית המשפט המחוזי.

עוד נטען, כי אין ממש בטענות הנאשם לפיהן האישום החמשי מצומצם במהותו, שכן במסגרתו ידרש בית המשפט ממליא להכירע בכל השאלות העקרוניות אותן העלתה הנאשם, ואשר פורטו לעיל.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את בקשות הנאשם, אין מוצאת לקבלן.

ההכרטה בדבר איחוד כתבי האישום נעשתה בהסכמה הנאשם, לאחר שהובחר לו כי עקב אילוצי יומן בית המשפט לא ניתן יהא לקבוע את התקיך הנוסף להבאת הראיות בהקדם, וכן שהובחר כי מן הפן המהוותי, למעשה נדרשות החלטות - בסוגיות תקדיימות לטענת הנאשם - דומות, לרבות בטענות כי הטיפול אותו העניק אינו טיפול רפואי בהגדרתו, כי הוצאות המנהליים אשר ניתנו בעניינו אינם תקפים - ועוד.

בנסיבות אלו, אין מקום להורות על הפרדת האישומים.

לא לモור לציין שאין מקום לקבל הודהה של נאשם, כאשר הנאשם מבahir מלכתחילה כי עסקין בהודאת שוא, כי ביקש לחזור בו מהודאותו במסגרת ערעור, וכאשר למעשה מטרת הודהה זו הינה לחוץ את הנאשם מתנאים מגבלים אשר הושו עליון.

כאן המקום להבהיר כי במסגרת הבקשה והתגובה לה, היפנו ב"כ הצדדים להחלטות שניתנו ע"י בית משפט השלום ובית המשפט המחויז, שענין מגבלות שונות שהושטו על הנאשם. מطبع הדברים, במסגרת התקיך העיקרי לא נחשפו בפניו אותן החלטות במלואן, והחלטתי זו ניתנת לפיקר מתוך הנחת מוצא כי עיקרי ההחלטה תוארו ונcona מהפן העובדתי במסגרת כתבי הטענות.

בחינת טענות הצדדים מביאה כי כטعنת המאשימה, בנסיבות הנאשם נועד לאפשר לו לחזור מהסכמות אותן נתן - הן במסגרת התקיך העיקרי בפניו, והן במסגרת שחרורו בבית המשפט המחויז. הבקשות הוגשו ללא הצדקה עניינית והגמ שלא התרחש כל שינוי בנסיבות העובדים והמשפטים, על בסיסן ניתנו. תוזכר בהקשר זה טענת המאשימה לפיה באותו יום ממש בו נתן הנאשם את הסכמתו בבית המשפט המחויז, הוגשו הבקשות שבפניו.

לא לモור להבהיר כי מطبع הדברים לעיתים מושתים על נאשמים תנאים המגבילים את זכויותיהם ואף את חירותם ממש, הגם שהם כופרים במיחסם להם ועשויים להימצא זכאים בסופו של ההליך. לא ניתן להلوم התנהלות במסגרת על מנת להיחלץ מהתנאים המגבילים יודו הנאשמים במיחסם להם, בצדנים מראש כי אין מדובר בהודאתאמת וכי מטרת ההודהה היא ביטול התנאים, לצורך בקשה לחזור ולדעתם מהם לאחר ביטול אותם תנאים.

נוכח האמור לעיל - נדחות הבקשות.

ניתנה היום, כ"ה שבט תשפ"א, 07 פברואר 2021, בהעדך
הצדדים.